

[Gade]

der aftalt om aktieselskaber? For det kan da ikke være sådan, at man har lavet et punkt 5 i aftalen uden at vide, hvad det er, man har aftalt at drøfte, og hvad man skal lave forslag om, for det er jo ikke bare et spørgsmål om at drøfte; der står, at man skal lave forslag om det, og at man skal liberalisere. Hvad er det, der står her? Det er især vigtigt at få det klargjort af Det Radikale Venstre.

Jeg håbede, at hr. Larsen-Ledet ville have sagt noget i retning af det, der står i Politiken om, at Det Radikale Venstre var villigt til at blokere, men det fik jeg ingen markering af.

(Kort bemærkning).

Stavad (S):

Også jeg venter med stor spænding på det svar, som hr. Larsen-Ledet vil give med hensyn til fortolkningen af punkt 5, der, så vidt vi kan fortolke det, helt klart siger, at der skal ske en liberalisering af selskabers mulighed for at købe landbrug. Hvis det ikke er rigtigt, må vi have at vide, hvad det ellers dækker over.

Men jeg forstår på den radikale ordfører, at han ikke har store bekymringer, når det gælder de unge landmænd, som skal etablere sig, og som skal danne grundlaget for vores fremtidige produktion og eksport. Jeg ved ikke, om hr. Larsen-Ledet her til formiddag har haft tid til at se i sin skuffe. Der ligger der faktisk en henvendelse fra Danmarks Landboudom til Folketingets Landbrugs- og Fiskeriudvalg på bilag 9, som lyder således:

»Danmarks Landboudom er principielt imod en lempelse af den gældende landbrugslov. En liberalisering vil betyde, at de unge, som har uddannelse til en fremtid i landbruget, vil komme ud i en hård konkurrence med både ikkelandmænd og allerede etablerede landmænd. Dette vil få en negativ indflydelse på ejendomspriserne. Mange unge vil gerne etablere sig i landbruget, men holder sig tilbage på grund af fremtidsudsigterne.«

Den unge landmands fremtidsudsigter er blevet væsentligt forringet med den aftale, der er indgået mellem Det Radikale Venstre og Fremskridtspartiet på dette område.

Sønderby (V):

Onsdag var en sort dag i Folketinget. Jeg tror, det var hr. Gade, der nævnte det i sin ordførertale i onsdags. For efter den valgkamp,

hvor vi alle sammen havde lovet, at vi nu skulle prøve at refinansiere noget af landbrugets store gæld – som især var tyngende, fordi de lande, man skal konkurrere med, ikke har den gældsbyrde – var situationen den, at alle de ændringsforslag, som landbrugsministeren på regeringens vegne havde lagt frem for at få rettet dem til, lå på gulvet. Det var nok, fordi Folketingets partier i iver efter at hyppe egne kartofler eller foretage partitaktiske manøvrer havde stemt på kryds og tværs – vi har vel egentlig sjældent oplevet en afstemning, der kørte så meget rundt – og jeg kan godt forstå, at folk uden for dette hus rystede lidt på hovedet, fordi der var nogle, der rystede på hånden herinde.

Heldigvis var regeringen ikke handlingslammet – heller ikke på dette område. Statsministeren og landbrugsministeren tog med det samme kontakt til Fremskridtspartiet, fordi Fremskridtspartiet måske i onsdags var knap så kritisk over for regeringens oplæg – i hvert fald i salen – som man havde været det i betækningsbidraget, og partiets politiske ordfører og gruppeformanden var klar over, at man nu måtte tage et politisk ansvar både for sagens og vel også for sin egen troværdigheds skyld. Det lykkedes så at få lavet et kompromis, men kompromiser er nu engang sådan indrettet, at alle må give noget. Både Venstre, De Konservative, De Radikale og Fremskridtspartiet har givet noget, men vi har også alle sammen fået noget igen. Det er det, kompromiser er til for, og det er nødvendigt i et Folketing med så mange partier. Også de to andre partier, der var med i forliget, har jo fået noget med, men også måttet give noget.

I betækningsbidraget havde Fremskridtspartiet kaldt forslaget for noget mismask, men i tillægsbetækningsbidraget synes jeg heldigvis der er en anden linje. Det lover også godt for fremtiden, for der skal jo trods alt laves politik her i Folketinget.

Forhandlingerne har resulteret i, at vi nu kan stemme om de ændringsforslag, som nogle stemte ud forleden. Venstre havde selvfølgelig helst set landbrugsministerens første forslag med de regulære grønne obligationer gennemført, men et 6 år gammelt forlig om realrenten bevirkede, at landbrugsministeren har måttet foreslå de lysegrønne obligationer, men de har dog nogenlunde samme effekt for de landmænd, der skal bruge dem, som de andre. Man